

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Temat: Modernizacja drogi powiatowej 1704Z, na odcinku od wyniesionego przejścia dla pieszych przy „Kobylanka Park” w kierunku Morzyczyna

Adres: droga powiatowa numer 1704Z, działka numer 42/2 obręb Kobylanka, działka numer 211 obręb Morzyczyn, gmina Kobylanka

Kategoria obiektu: XXV (drogi)

Inwestor: Powiat Stargardzki – Zarząd Dróg Powiatowych
ul. Bydgoska 13/15, 73 – 110 Stargard

Zespół opracowujący informację :

Funkcja	Imię i nazwisko	Nr uprawnień	Podpis
Asystent	inż. Wiesław Bączkowski	187/Sz/2002	
Projektant	mgr inż. Jerzy Grzesiak	554/Sz/94	

Stargard grudzień 2023 rok

Spis treści

I. Zakres robót	3
II. Stan istniejący	4
III. Elementy zagospodarowania działki, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi	5
IV. Wskazanie przewidywanych zagrożeń	5
IV.1. Strefy niebezpieczne	5
IV.2. Przewidywane zagrożenia podczas wykonywania robót	6
V. Opis robót	6
V.1. Zagadnienia ogólne	6
V.2. Roboty ziemne	7
V.3. Roboty montażowe	8
V.4. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy	9
VI. Instruktaż pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych	9
VII. Środki techniczne i organizacyjne zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych.	10
VIII. Obowiązki osoby kierującej pracownikami	11

I. Zakres robót

Dokumentacja niniejsza obejmuje rozwiązania techniczne związane z modernizacją - przebudową istniejącej drogi powiatowej numer 1704Z na odcinku od wyniesionego przejścia dla pieszych w miejscowości Kobylanka przy „Kobylanka Park” w kierunku Morzyczyna tj. do zjazdu w ulicę Energetyków, drogi wewnętrznej na Jęczydół (działka numer 387 obręb Morzyczyn), odcinek o długości 0,995 km. Przedmiotowa droga stanowi drogę publiczną kategorii powiatowej, która zlokalizowana jest na terenie działki numer 42/2 w obrębie Kobylanka oraz działki numer 211 w obrębie Morzyczyn, gmina Kobylanka. Niniejsze przedsięwzięcie polega na modernizacji - przebudowie drogi spełniającej funkcje drogi łączącej gminę Kobylanka z gminą Stargard. W ramach niniejszego projektu przebudowie ulegnie jezdnia i pobocza. Ponadto w związku z wykonaniem nowej nawierzchni jezdni koniecznym będzie wykonanie na zjazdach do przyległych posesji wykonanie nowej warstwy ścieralnej. Przebudowa drogi będzie po istniejącym przebiegu, z nielicznymi korektami wynikającymi z konieczności zachowania minimalnych parametrów geometrycznych takich jak: promienie łuków poziomych, stałą szerokość jezdni 7,0 m, stałą szerokość poboczy 1,0 m, promienie łuków wyokrąglaających krawędzie jezdni. Modernizacja - przebudowa drogi w powyższym zakresie została podyktowana koniecznością zapewnienia właściwego dojazdu do posesji w tym także obiektów użyteczności publicznej, które są położone w ciągu przebudowanego odcinka. Wykonanie drogi stworzy dobre warunki komunikacyjne dla wszystkich użytkowników drogi jak i też wszystkich mieszkańców miejscowości Kobylanka i Morzyczyn. Ponadto wykonanie przebudowy drogi podniesie poziom zabezpieczenia medycznego oraz pożarowego, gdyż po przebudowie szybciej niż dotychczas będą mogły dotrzeć do poszkodowanych jednostki ratownictwa medycznego jak i też straży pożarnej. Realizacja projektu nie spowoduje zwiększenia długości drogi a jedynie ureguluje szerokość jezdni na 7,0 m (na całej długości odcinka), skoryguje parametry geometryczne łuków poziomych oraz podniesiona zostanie nośność konstrukcji drogi, równość i szorstkość nawierzchni. Trasa jezdni nie ulegnie zmianie i będzie prowadzona po dotychczasowym przebiegu z niewielkimi korektami wynikającymi z konieczności zachowania stałej szerokości jezdni oraz płynności przebiegu. W przedmiotowym projekcie przewidziano do wykonania :

- jezdnię o nawierzchni z betonu asfaltowego o szerokości 7,0 m i długości całkowitej 995,0 m o powierzchni całkowitej 6965,0 m²
- pobocza z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie o szerokości 1,0 m i długości całkowitej 1700,0 m o powierzchni całkowitej 1700,0 m²
- warstwa ścieralna na czterech istniejących zjazdach do przyległych posesji, z betonu asfaltowego o powierzchni całkowitej 376,0 m²

Zgodnie z przebiegiem istniejącej drogi oraz wytycznymi Inwestora modernizowana - przebudowywana droga będzie po istniejącym, z nielicznymi korektami wynikającymi z konieczności zachowania minimalnych parametrów geometrycznych takich jak: promienie łuków poziomych, stałą szerokość jezdni 7,0 m, stałą szerokość poboczy 1,0 m, promienie łuków wyokrąglaających krawędzie jezdni. Lokalizacja drogi pozostanie bez zmian. Przedmiotową drogę zaprojektowano o następujących podstawowych parametrach technicznych analogicznych jak dla drogi publicznej klasy „Z” tj. zbiorcza:

- prędkość projektowa 50 km/h
- jezdnia o szerokości 7,0 m (2 pasy ruchu po 3,50 m)
- pochylenie poprzeczne jezdni 2,0 % (na odcinkach prostych przekrój daszkowy)
- pobocza o szerokości 1,0 m, pochylenie poprzeczne 6,0 % na odcinakach prostych

- niweleta jezdni wyniesiona średnio ponad otaczających teren 0,1 m
- kategoria ruchu KR-3

Początek modernizowanego - przebudowywanego odcinka drogi powiatowej numer 1704Z założono w odległości 18,3 m za krawędzią wyniesionego przejścia dla pieszych w miejscowości Kobylanka (w sąsiedztwie „Kobylanka Park”) a koniec za zjazdem w ulicę Energetyków (droga wewnętrzna na Jęczydół) tj. 0,995 km licząc od początku. Trasę drogi zlokalizowanej na działce numer 42/2 w obrębie Kobylanka oraz działce numer 211 w obrębie Morzyczyn, gmina Kobylanka, zaprojektowano po dotychczasowym przebiegu.

Zgodnie z wytycznymi Inwestora z uwagi na charakter drogi przyjęto w poniższym projekcie parametry techniczne adekwatne jak dla drogi publicznej klasy technicznej „Z” tj. zbiorczej. Zgodnie z wytycznymi Inwestora oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno – budowlanych dotyczących dróg publicznych jak i też „Katalogiem typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych”, dokonano doboru konstrukcji nawierzchni poszczególnych elementów projektowanego układu komunikacyjnego. Założono konstrukcję podatną jak dla ruchu o kategorii obciążenia KR-3. Dla nowych nawierzchni przyjmuje się okres eksploatacji nie mniej niż 20 lat i zaprojektowano następującą konstrukcję nawierzchni, które przedstawiono na rysunku numer 2 oraz numer 3 niniejszej dokumentacji.

a. konstrukcja jezdni na całym odcinku

- warstwa ścieralna z betonu asfaltowego AC11S 50/70 (KR3) – gr. 4,0 cm
- siatka przeciwspekaniowa z włókna szklanego otoczonego bitumem o wytrzymałości na rozciąganie minimum 120/200 KN/m
- warstwa wyrównania z betonu asfaltowego AC16W 50/70 (KR3) – w ilości średnio 200 kg/m² wg tabeli przedmiaru
- istniejąca nawierzchnia z mas mineralno – bitumicznych wcześniej frezowana (frezowanie 8,0 cm ÷ 10,0 cm)

b. konstrukcja istniejących zjazdów do przyległych posesji , projektowana wymiana warstwy ścieralnej

- warstwa ścieralna z betonu asfaltowego AC11S 50/70 (KR3) – gr. 4,0 cm
- istniejąca nawierzchnia z mas mineralno – bitumicznych wcześniej frezowana (frezowanie średnio 4,0 cm)

c. konstrukcja pobocza z kruszywa

- kruszywo łamane stabilizowane mechanicznie C90/3 frakcji 0 ÷ 31,5 mm – gr. 15,0 cm
- nasyp budowlany z materiału o współczynniku filtracji $k \geq 8$ m/dobę grubość wg. przebiegu niwelety
- grunt rodzimy (podłoże profilowane i zagęszczone)

II. Stan istniejący

Teren na którym położona jest niniejsza droga obejmuje działkę numer 42/2 w obrębie Kobylanka oraz działki numer 211 w obrębie Morzyczyn, gmina Kobylanka. Działka numer 42/2 w obrębie Kobylanka oraz działka numer 211 w obrębie Morzyczyn, gmina Kobylanka są wydzielonym pasem drogowym, oznaczone na mapie zasadniczej symbolem „dr” tj. drogi. W chwili obecnej są to działki zagospodarowane w sposób docelowy i zgodny z przeznaczeniem. Na przedmiotowych działkach zlokalizowana jest droga publiczna łącząca miejscowość Kobylanka z miastem Stargard, pełniąca także funkcje dojazdu do przyległych

posesji i terenów rekreacyjno – wypoczynkowych wokół jeziora Miedwie, która została zaliczona do kategorii dróg powiatowych. Droga ta posiada jezdnię o szerokości zmiennej 7,0 m ÷ 7,3 m. z poboczami gruntowymi nieulepszonymi o szerokości zmiennej 1,0 m ÷ 1,5 m. Po prawej stronie w odległości zmiennej 7,5 m ÷ 9,0 m od jezdni zlokalizowana jest ścieżka rowerowa o stałej szerokości 2,5 m. Odcinek przewidziany do przebudowy ma początek swojego przebiegu przy wyniesionym przejściu dla pieszych w miejscowości Kobylanka a kończy się na zjeździe do drogi wewnętrznej działki numer 387 obręb Morzyczyn tj. 0,995 km licząc od początku odcinka. W chwili obecnej stan techniczny przedmiotowego odcinka drogi jest zły, praktycznie na całej powierzchni nawierzchnia jezdni jest spękana i zwietrzała. Ubytki lepiszcza z masy bitumicznej są tak znaczne, iż nawierzchnia kruszy się pod kołami pojazdów osobowych. Z uwagi na przeciążenie podbudowy oraz długi okres użytkowania bez remontów, na nawierzchni jezdni występują liczne wyrwy, wyboje i zapadnięcia na całej szerokości, co szczególnie się uwidacznia po okresie zimowym. Pojawiające się uszkodzenia są w trybie awaryjnym likwidowane przy użyciu grysu i emulsji asfaltowej. Z uwagi na zakres uszkodzeń oraz ich rodzaj, praktycznie wymagany jest wykonanie przebudowy drogi wraz z wykonaniem nowej nawierzchni jezdni na całym odcinku drogi. Droga na całym swym przebiegu posiada pobocza gruntowe nieulepszone o szerokości zmiennej tj. szerokość jest zależna od przebiegu jezdni oraz granic sąsiednich nieruchomości. Pomiędzy przedmiotową jezdnią a granicami sąsiednich posesji istniejącą pobocza gruntowe nieulepszone porośnięte trawą, drzewami liściastymi oraz krzewami. Zieleń zarówno niska jak i też wysoka jest utrzymywana w dostatecznym stanie, część drzew wymaga jedynie okresowo zabiegów pielęgnacyjnych. Wody opadowe z nawierzchni jezdni są odprowadzane w sposób powierzchniowy na przyległe tereny zielone, gdzie wchłaniane są bezpośrednio do gruntu w granicach pasa drogowego. W ciągu przedmiotowego odcinka drogi nie występują przydrożne rowy odwadniające. Na przedmiotowej drodze stwierdzono ruch o dużym natężeniu, w głównej mierze są to pojazdy osobowe dojeżdżające do sąsiadujących z drogą posesji oraz samochody ciężarowe dojeżdżające do podmiotów gospodarczych mających swoje siedziby w ciągu przedmiotowej drogi jak i też miejscowości Szczecin i Stargard. Z tej też uwagi drogę można zakwalifikować do kategorii ruchu KR-3. Przewidywana w dalszym okresie eksploatacyjnym drogi struktura ruchu nie ulegnie zmianie.

III. Elementy zagospodarowania działki, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi

- ruch pieszych i pojazdów odbywający się przedmiotowymi drogami tj. drogą powiatową i drogami wewnętrznymi
- prowadzenie robót w pasie drogowym tj. w terenie ogólnodostępnym;
- istniejące uzbrojenie techniczne (podziemne i naziemne);
- prowadzenie robót w wykopach i nasypach.

IV. Wskazanie przewidywanych zagrożeń

1. Strefy niebezpieczne

Za strefy (obszary) niebezpieczne uważa się miejsca zagrożenia człowieka. Strefa niebezpieczna nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości, z której mogą spadać materiały lub narzędzia, jednak nie mniej niż 6 m. W tej odległości powinny być ustawione bariery ochronne wyznaczające granice obszarów niebezpiecznych oraz powinny być ustawione tablice ostrzegawcze.

Teren budowy powinien być wygradzony zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi

ruchu drogowego i jego oznakowania. W ogrodzeniu placu budowy powinny być wykonane oddzielne wejścia dla ruchu pieszego i brama dla ruchu samochodowego. Na placu budowy należy umieścić tablicę informacyjną budowy i tablice ostrzegawcze.

2. Przewidywane zagrożenia podczas wykonywania robót:

- transport i rozładunek materiałów budowlanych;
- praca z udziałem sprzętu mechanicznego;
- prowadzenie wykopów w terenie uzbrojonym;
- praca z elektronarzędziami;
- porażenie prądem elektrycznym.

V. Opis robót

1. Zagadnienia ogólne.

Zagospodarowanie terenu budowy wykonuje się przed rozpoczęciem robót budowlanych:

- ogrodzenie terenu i wyznaczenie stref niebezpiecznych;
- wykonanie dróg dla pojazdów, zjazdów i przejść dla pieszych;
- ewentualne doprowadzenie energii elektrycznej;
- urządzenie pomieszczeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych;
- zapewnienie oświetlenia naturalnego i sztucznego;
- zapewnienie łączności telefonicznej;
- urządzenie składowisk materiałów i wyrobów;

Teren budowy lub robót powinien być w miarę potrzeby ogrodzony lub skutecznie zabezpieczony przed osobami postronnymi. Przejścia i strefy niebezpieczne powinny być oświetlone i oznakowane znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu. Ewentualna instalacje rozdziału energii elektrycznej na terenie budowy powinny być zaprojektowane i wykonane oraz utrzymywane i użytkowane w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia pożarowego lub wybuchowego, lecz chroniły pracowników przed porażeniem prądem elektrycznym. Roboty związane z podłączeniem, sprawdzeniem, konserwacją i naprawą ewentualnej instalacji urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia.

Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów mniej niż 5,0 m dla linii o napięciu znamionowym powyżej 1 kV, lecz nie przekraczającym 15 kV.

Żurawie samojezdne, koparki i inne urządzenia ruchome, które mogą zbliżyć się na niebezpieczną odległość do w/w napowietrznych lub kablowych linii elektroenergetycznych, powinny być wyposażone w sygnalizatory napięcia.

Ewentualne rozdzielnice budowlane prądu elektrycznego znajdujące się na terenie budowy należy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych. Rozdzielnice powinny być usytuowane w odległości nie większej niż 50,0 m od odbiorników energii. Ewentualne przewody elektryczne zasilające urządzenia mechaniczne powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi, a ich połączenia z urządzeniami mechanicznymi wykonane w sposób zapewniający bezpieczeństwo pracy osób obsługujących takie urządzenia. Okresowe kontrole stanu stacjonarnych urządzeń elektrycznych pod względem bezpieczeństwa powinny być przeprowadzane, co najmniej dwa razy w roku, a ponadto;

- przed uruchomieniem urządzenia po dokonaniu zmian i napraw części elektrycznych i mechanicznych;
- przed uruchomieniem urządzenia, jeżeli urządzenie było nieczynne przez ponad miesiąc;

- przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.

W przypadkach zastosowania urządzeń ochronnych różnicowoprądowych w w/w instalacjach, należy sprawdzać ich działanie każdorazowo przed przystąpieniem do pracy. Dokonywane naprawy i przeglądy urządzeń elektrycznych powinny być odnotowywane w książce konserwacji urządzeń.

Pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych należy zapewnić:

- posiłki wydawane ze względów profilaktycznych,
- napoje, których rodzaj i temperatura powinny być dostosowane do warunków wykonywania pracy.

Posiłki profilaktyczne należy zapewnić pracownikom wykonującym prace:

- związane z wysiłkiem fizycznym, powodującym w ciągu zmiany roboczej, wykonywane na otwartej przestrzeni w okresie zimowym; za okres zimowy uważa się okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

Napoje należy zapewnić pracownikom zatrudnionym:

- przy pracach na otwartej przestrzeni przy temperaturze otoczenia poniżej 10°C lub powyżej 25°C.

Pracownik może przyrządzać sobie posiłki we własnym zakresie z produktów otrzymanych od pracodawcy. Pracownikom nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za posiłki i napoje.

Na terenie budowy powinny być urządzone i wydzielone pomieszczenia higieniczno - sanitarne i socjalne - szatnie (na odzież roboczą i ochronną), umywalnie, jadalnie, suszarnie oraz ustępy. Dopuszczalne jest korzystanie z istniejących na terenie budowy pomieszczeń i urządzeń higieniczno - sanitarnych inwestora, jeżeli przewiduje to zawarta umowa. Zabrania się urządzania w jednym pomieszczeniu szatni i jadalni w przypadkach, gdy na terenie budowy, na której roboty budowlane wykonuje więcej niż 20 - pracujących. W takim przypadku, szafki na odzież powinny być dwudzielne, zapewniające możliwość przechowywania oddzielnie odzieży roboczej i własnej. W pomieszczeniach higieniczno - sanitarnych mogą być stosowane ławki, jako miejsca siedzące, jeżeli są one trwałe przytwierdzone do podłoża. W przypadku usytuowania pomieszczeń higieniczno - sanitarnych w kontenerach dopuszcza się niższą wysokość tych pomieszczeń, tj. do 2,20m. Na terenie budowy powinny być wyznaczone oznakowane, utwardzone i odwodnione miejsca do składowania materiałów i wyrobów. Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych należy wykonać w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunęcia, rozsunęcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń. Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione.

Teren budowy powinien być wyposażony w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów, który powinien być regularnie sprawdzany, konserwowany i uzupełniany, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych. Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych.

2. Roboty ziemne

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót ziemnych:

- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygrozdzenia strefy niebezpiecznej).

Roboty ziemne powinny być prowadzone na podstawie projektu określającego położenie instalacji i urządzeń podziemnych, mogących znaleźć się w zasięgu prowadzonych robót. Wykonywanie robót ziemnych w bezpośrednim sąsiedztwie sieci, takich jak:

- elektroenergetyczne
- telekomunikacyjne
- wodociągowe i kanalizacyjne

powinno być poprzedzone określeniem przez kierownika budowy bezpiecznej odległości, w jakiej mogą być one wykonywane od istniejącej sieci i sposobu wykonywania tych robót. W czasie wykonywania robót ziemnych miejsca niebezpieczne należy ogrodzić i umieścić napisy ostrzegawcze. W czasie wykonywania wykopów w miejscach dostępnych dla osób niezatrudnionych przy tych robotach, należy wokół wykopów pozostawionych na czas zmroku i w nocy ustawić balustrady zaopatrzone w światło ostrzegawcze koloru żółtego.

Poręcze balustrad powinny znajdować się na wysokości 1,10 m nad terenem i w odległości nie mniejszej niż 1,0 m od krawędzi wykopu. Wykopy o ścianach pionowych nie umocnionych, bez rozparcia lub podparcia mogą być wykonywane tylko do głębokości 1,0 m w gruntach zwartych, w przypadku, gdy teren przy wykopie nie jest obciążony w pasie o szerokości równej głębokości wykopu.

Jeżeli wykop osiągnie głębokość większą niż 1,0 m od poziomu terenu, należy wykonać zejście (wejście) do wykopu. Odległość pomiędzy zejściami (wejściami) do wykopu nie powinna przekraczać 20,0 m. Należy również ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane, przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego. Dotyczy to prac wykonywanych w wykopach i wyrobiskach o głębokości większej od 2,0 m.

Składowanie urobku, materiałów i wyrobów jest zabronione:

- w odległości mniejszej niż 0,60 m od krawędzi wykopu, jeżeli ściany wykopu są obudowane oraz jeżeli obciążenie urobku jest przewidziane w doborze obudowy,
- w strefie klina naturalnego odłamu gruntu, jeżeli ściany wykopu nie są obudowane.

Ruch środków transportu obok wykopów powinien odbywać się poza granicą klina naturalnego odłamu gruntu. W czasie wykonywania robót ziemnych nie powinno dopuszczać się do tworzenia nawisów gruntu. Przebywanie osób pomiędzy ścianą wykopu, a koparką nawet w czasie postoju jest zabronione.

Wszelkie prace prowadzone bezpośrednio w jezdni lub jej sąsiedztwie winny być zabezpieczone i oznakowane zgodnie z projektem tymczasowego oznakowania na czas prowadzenia robót.

3. Roboty montażowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano - montażowych:

- przygniecenie pracownika konstrukcją wielkowymiarową podczas wykonywania robót montażowych przy użyciu żurawia budowlanego (przebywanie pracownika w strefie zagrożenia, tj. w obszarze równym rzutowi przemieszczanego elementu, powiększonym z każdej strony o 6,0 m)

Zabronione jest w szczególności

- przechodzenie osób w czasie pracy żurawia pomiędzy obiektami budowlanymi, a podwoziem żurawia lub wychylania się przez otwory w obiekcie budowlanym,
- składowanie materiałów i wyrobów pomiędzy skrajnią żurawia budowlanego lub pomiędzy torowiskiem żurawia, a konstrukcją obiektu budowlanego lub jego tymczasowymi zabezpieczeniami.

Elementy prefabrykowane można zwolnić z podwieszenia po ich uprzednim zamocowaniu w miejscu wbudowania. W czasie montażu, w szczególności słupów, belek i wiązarów, należy stosować podkładki pod liny zawiesi, zapobiegające przetarciu lin. Podnoszenie i przemieszczanie na elementach prefabrykowanych osób, przedmiotów, materiałów lub

wyrobów jest zabronione.

Pomosty robocze powinny być przystosowane do przewidywanego obciążenia, szczelne i zabezpieczone przed zmianą ich położenia. Ponadto, należy ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane, przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego. Dotyczy to prac wykonywanych na wysokości powyżej 2,0 m w przypadkach, których wymagane jest zastosowanie środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości.

4. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy.

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych:

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony napędu)
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej),
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

Obsługę urządzeń zmechanizowanych można powierzyć tylko pracownikom mającym odpowiednie uprawnienia. Maszyny i urządzenia podlegające dozorowi technicznemu powinny być zaopatrzone w aktualne dokumenty uprawniające do ich eksploatacji.

Sprzęt zmechanizowany i urządzenia techniczne nie podlegające dozorowi powinny być objęte kontrolą wewnętrzną. Narzędzia ręczne o napędzie elektrycznym należy raz na 10 dni poddawać kontroli w zakresie sprawności technicznej i skuteczności zabezpieczeń przed porażeniem prądem. Sprzęt zmechanizowany powinien być zabezpieczony przed dostępem osób nie należących do obsługi. Na urządzeniach transportowych służących do przemieszczania ładunków należy umieścić napis określający dopuszczalną ładowność.

Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności.

Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji. Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, nie podlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczną - ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń.

Operatorzy lub maszyniści maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Stanowiska pracy operatorów maszyn lub innych urządzeń technicznych, które nie posiadają kabin, powinny być:

- zadaszone i zabezpieczone przed spadającymi przedmiotami,
- osłonięte w okresie zimowym.

VI. Instruktaż pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych

- Szkolenie pracowników w zakresie bhp.
- Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia.
- Zasady bezpośredniego nadzoru nad pracami szczególnie niebezpiecznymi na polecenie pisemne przez wyznaczone w tym celu osoby.

- Zasady stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego.

Wykonywanie robót budowlano - montażowych sieci i instalacji elektroenergetycznych powinno być prowadzone w sposób bezpieczny, określony szczegółowo w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia opracowanym przez kierownika budowy. Do pracy nie należy dopuszczać pracowników nie posiadających znajomości przepisów, zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz potrzebnych umiejętności potwierdzonych dodatkowymi uprawnieniami w zakresie eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i innych maszyn.

Pracodawca jest zobowiązany do przeszkolenia pracownika przed dopuszczeniem do pracy w zakresie przepisów i zasad bhp /szkolenie wstępne/ oraz prowadzić szkolenia okresowe w tym zakresie. Zadaniem pracodawcy jest opracowanie szczegółowych instrukcji i wskazówek dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na danym stanowisku pracy oraz prowadzić szkolenia stanowiskowe. Potwierdzenie przez pracownika znajomości przepisów i zasad bhp powinno być potwierdzone pisemnie. Pracownik powinien zostać wyposażony w odzież ochronną, sprzęt ochrony osobistej i inne środki ochrony przy pracach narażających go na uszkodzenie ciała, urazy mechaniczne, zatrucia, porażenie prądem elektrycznym, przed hałasem i innymi zagrożeniami.

VII. Środki techniczne i organizacyjne zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków. Nieprzestrzeganie przepisów bhp na placu budowy prowadzi do powstania bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników.

Przyczyny organizacyjne powstania wypadków przy pracy:

a) Niewłaściwa ogólna organizacja pracy:

- nieprawidłowy podział pracy lub rozplanowanie zadań,
- niewłaściwe polecenia przełożonych,
- brak nadzoru,
- brak instrukcji posługiwania się czynnikami materialnym,
- tolerowanie przez nadzór odstępstw od zasad bezpieczeństwa pracy,
- brak lub niewłaściwe przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii,
- dopuszczenie do pracy człowieka z przeciwwskazaniami lub bez badań lekarskich,

b) Niewłaściwa organizacja stanowiska pracy:

- niewłaściwe usytuowanie urządzeń na stanowiskach pracy,
- nieodpowiednie przejścia i dojścia,
- brak środków ochrony indywidualnej lub niewłaściwy ich dobór.

Przyczyny techniczne powstania wypadków przy pracy:

a) Niewłaściwy stan czynnika materialnego:

- wady konstrukcyjne czynnika materialnego będące źródłem zagrożenia,
- niewłaściwa stateczność czynnika materialnego,
- brak lub niewłaściwe urządzenia zabezpieczające,
- brak środków ochrony zbiorowej lub niewłaściwy ich dobór,
- brak lub niewłaściwa sygnalizacja zagrożeń,
- niedostosowanie czynnika materialnego do transportu, konserwacji lub napraw.

b) Niewłaściwe wykonanie czynnika materialnego:

- zastosowanie materiałów zastępczych,
- niedotrzymanie wymaganych parametrów technicznych.

- c) Wady materiałowe czynnika materialnego:
 - ukryte wady materiałowe czynnika materialnego.
- d) Niewłaściwa eksploatacja czynnika materialnego:
 - nadmierna eksploatacja czynnika materialnego,
 - niedostateczna konserwacja czynnika materialnego.

VIII. Obowiązki osoby kierującej pracownikami

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana aby:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem.

Na podstawie:

- oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu robót na danym stanowisku pracy,
- wykazu prac szczególnie niebezpiecznych,
- określenia podstawowych wymagań bhp przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych,
- wykazu prac wykonywanych przez co najmniej dwie osoby,
- wykazu prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej.

Kierownik budowy powinien podjąć stosowne środki profilaktyczne mające na celu:

- zapewnić organizację pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,
- zapewnić likwidację zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.

W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego opracowaną przez pracodawcę. Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu). Kierownik budowy obowiązany jest informować pracowników o sposobach posługiwania się tymi środkami.

Zgodnie z art.21a ustawy Prawo budowlane i na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27.08.2002 (Dz. U. Nr 151,poz.1256) kierownik budowy ma obowiązek sporządzić lub zapewnić sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.